

PER QUELCOM MÉS QUE PER OMLIR

Exposició Calvet

A Sant Pere de Ribes, a La premsa, del 3 al 31 de desembre, Joan Calvet Ràfols exposa una interessant mostra de pintures i dibuixos acolorits; més dibuixos que pintures. Contrasta la coneguda solidesa de les pintures amb la delicadesa dels dibuixos. L'interès de la mostra rau principalment en aquests dibuixos de petit format. Calvet, amb gran simplicitat, dibuixa només el necessari i taca el just, harmonitzant dibuix i color. Són un clar reflex de la maduresa de l'artista i bé podrien ser l'inici d'una evolució cap a noves recerques i nous camins.

Un article remarcable

En el número de l'última setmana de l'any de la publicació "Vilanova-Flash" hi ha un article dels millors que s'han escrit a casa nostra en tot l'any, "Un adió no dicho", firmat per F.D.S. Sota aquestes inicials, s'amaga, segurament, el savi pudor d'un esperit molt cultivat i humanament molt afinat temerós de ser incomprès.

L'article planteja la paradoxa de dues morts molt diferents i distanciades, però amb un nexa comú: la droga. Una mort, la d'un malaurat jove per una sobredosi, que només ha rebut els plors dels familiars. L'altra, la del rei del narcotràfic entronitzat per uns pobres camperols en un desafortunat país sud-americà.

L'autor sap molt bé impregnar tot l'escrit d'un profund localisme gallec, per cert que gens gratuït, que pren sentit amb la mort del jove nascut a Galícia i que es fa entenedor als que pertanyen a altres cultures. Paga la pena conservar la pàgina 15 d'aquest "Vilanova-Flash".

Un bon concert

El vespre del 28 de desembre de 1993 tingué lloc al presbiteri de l'església parroquial de Santa Maria de la Geltrú un concert de música Medieval i del primer Renaixement que per la seva gran qualitat mereix ressenya.

La qualitat del concert contrastà amb la discreció amb què fou anunciat en el programa general, extensament repartit per l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú, "Nadal a la Geltrú", on només es llegia "Reinaiance. Grup de música medieval i renaixentista iugoslau".

La interpretació fou immillorable. Els sis músics feien viure els sons, principalment aquell que tocava les distintes flautes i el percussionista, que amb els genuïns instruments de l'època tenien per pauta el propi ofici i la inspiració; la cantant, amb una veu exquisida i d'extraordinària modulació, tenia el capteniment majestuós que calia.

El flautista, vestit de blau, semblava tret de la caplletra miniada d'un manuscrit i el petit joiell que portava en el cabell la cantant, feia pensar en el que tindria en el seu aixovar alguna geltrunenca rica de mitjans del segle XV. El vestuari, en el punt just, i tot el conjunt transportaven a qualsevol cort medieval del segle XIV o XV.

Concerts com aquest honoren la Regidoria de Cultura del l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú i deurien repetir-se més sovint, aprofitant el magnífic estoig del temple geltrunenc, presidit per l'impressionant i recentment restaurat retaule.